

à tout seigneur tout honneur; 3. засвидѣтелствувамъ —, *va.* aller saluer; 4. вдѣхнувамъ — или значителность, *va.* imposer; || който вдѣхнува —, imposant, *adj.*; 5. пріимамъ —, *va. fig.* respecter; 6. съ —, *adv.* honorablement.

Почтено, *adv.* parole d'honneur, sur mon honneur, l'honneur, de bonne lutte.

— обаждане, *sn.* mention honorable *f.*

— събаране, *sn.* l'assemblage *m.*

Почтеность, *sf.* l'honnêteté *f.*, serieux *m.*, probité, loyauté *f.*; || *fig.* l'intégrité *f.*

Почтенъ, *adj.* honnête, vénérable, vénéré, respectable, irreprochable, loyal, sérieux, galant, intègre, probe, chaste, comme il faut.

— старецъ, *sn. fig.* un patriarche.

— човѣкъ, *sn. fig.* un prud'homme.

Почтителент, *adj.* respectueux; || *fig.* réverenceux; -лио, -usement.

Почтително, *adv.* révérement.

Почудувамъ, *va.* émerveiller; || -са, *vr.* s'émerveiller de; || (изжнѣбрно), *fig.* tomber de son 'haut.'

Почудуване, *sn.* l'émerveillement *m.*

Почуденъ, *adj.* surpris. [mirifique.

Почудителенъ, *adj.* miraculeux, surprenant.

Почѣкай, *adv.* patience; || (малко), un instant.

Почѣквамъ, *vn.* patienter; || (въ прѣдилата стая), faire l'antichambre *f.*

Почѣкване, *sn.* la prolongation, prorogation *f.*; || *Jur.* la demeure; || всяко — може бѣде врѣдително, il y a péril en la démeure

Почѣкователенъ, *adj.* prorogatif.

Почѣкъ, *sm.* le délai, la date; 1. (*и день —*), échéance *f.*; 2. дохожда -ть, *vn.* le terme échoit à; 3. дохождане — за плащане, la terme; 4. излазване —, l'expiratation *f.*; 5. испущамъ —, *va. Jur.* périmer; 6. който дава —, *Jur.* moratoire, *adj.*; 7. комуто е излѣзъль -ть, échu, *adj.*; 8. съ малькъ — (за записъ), *om.* à courts jours; 9. съ — отредены дни, *Jur.* jours utiles *m.*; 10. въ половината на -ть, à mi terme; 11. уищожене сѫдба ради испущане —, *Jur.* la réemption; 12. прѣдлагане за исцѹщане —, *Jur.* exception préemptoire *f.*

Пощавнувамъ, *vn.* titiller.

Пощавнуване, *sn.* la titillation.

Пощопникъ, *sm.* un souffleur, sycophante.

Пощопнувамъ и Пощипъ, *va.* chuchoter, glisser; || (нѣкому), *fig.* souffler.

Поща, *sf.* la poste, bureau de poste *m.*, courrier *m.*; 1. градска —, petite poste; 2. ладія —, bateau-poste *m.*; 3. лека —, poste aux lettres, *f.*; 4. држачъ на —, maître de poste, *m.*; 5. зимане писмо отъ -та, bureau restant *m.*; 6. ходя съ —, *vn.* courir la poste.

Пощалюнъ (кочіяшъ), *sm.* un postillon.

Пощанска карета, *sf.* la malle-poste et malle; || настоятельство на -щитѣ, -ски дворъ и —, la messagerie.

— кѫща (поща), *sf.* la poste.

Пощански *adj.* postal.

— дворъ, *sm.* poste aux chevaux, *f.*

— день, *sm.* l'ordinaire *m.*

Пощарь, *sm.* le courrier, messager *m.*

Пощыръклѣль (за животны), *adj.* marron.

Пощѣване, *sn.* la grippe.

Пощѣника, *sf.* l'appétit *m.*; || за —, pour la bonne bouche; || *fam.* à lèche-doigts.

Пощѣ (тырся вжны), *va. pop.* épouiller; || -са, *vr.* s'épouiller

Поя, *va.* abreuver.

Появене, *sn.* le début. [scent.

Появителенъ (изново), *adj.* Méd. recrude-

Появявамса (пакъ), *vr.* renaitre.

Поясна мышца, *sf.* Anat. le psoas; || въспалене на —, Méd. la psoite.

Поясни, *adj.* Anat. lombaire.

Поясовидно почървенияване, *sn.* Méd. le zona.

Поясче, *sn.* Archit. l'orie *m.*

Поясь, *sm.* la ceinture, ceinturon *m.*, bande, plinthe *f.*; 1. Géogr. la zone; || съ -сы, Н. nat. зоне и зонал; 2. Général. la branche; 3. Anat. les lombes *m.*; 4. (на дрѣха), la taille; 5. (на зидъ), Archit. le recourement; 6. (реликъ за сабъ), le porc-e-pêche; 7. (на снагата), A.-at. l'hypocondre *m.*; 8. (на тѣлото), les reines *m.*; 9. до —, à mi-coups. [baie, f.

Права джга (на сводъ), *sf.* plate-bande de — и дѣлга саби, *sf. fam.* la brette.

— линия (на сабъ), *sf.* le jambage.

Правачъ и На-, *sm.* un faiseur, un fabricateur; || Chim. manipulateur *m.*

Правда и -днина, *sf.* le droit, justice, loi *f.*, pouvoir *m.*, raison, vérité, faculté *f.*, vrai, titre, privilége *m.*, prérogative *f.*, les libertés *f.*; 1. Jur. l'habilité *f.*; 2. народна —, d'oit des gens; 3. черковна —, droit canon ou canonique; 4. давамъ — (на нѣщо), titrer; 5. изгубване —, l'interdiction *f.*; 6. загубувамъ —, *va.* interdire; 7. оттѫмнуване или изгубване —, *Jur.* la décheance; 8. (да поставя стълби на близосѣдия земя), *Jur.* tour de l'échelle, *m.*; 9. (за правдина), l'expectative *f.*; 10. (за първородство), l'ainesse *f.*; 11. (да скъсвамъ), *Jur.* la compétence; 12. еписатель за народна —, un publiciste; 13. (за съчене дрѣва), l'affouage *m.*; 14. (да сѣкъ дрѣва или да пасъ добытакъ), *Jur.* l'usage *m.*; || който има такава —, un usager; 15. имамъ —, *vn.* j'ai raison; || нѣмамъ —, j'ai tort; 16. който дава —, facultatif, *adj.*; 17. който има —, *Jur.* habile à; || (на нѣщо), ayant droit; || (да сѫди), competent, *adj.*; 18. безъ —, *adv.* à tort; 19. съ каква —?